

onen må være, hvorvidt man kan finde en dialog med giverne om, at der bør følge driftsmidler med en gave. Eksempelvis kunne det være 50 pct. over en årrække, hvis gaven havde karakter af at skulle modtage driftsstøtte. Blot for at nævne et eksempel.

Selvfølger vil det fordyre gaven, og der vil være færre, der kan få nytte af de midler, som gives til både museer og eksempelvis bevaringsværdige og fredede bygninger. Men der er også tilfælde, hvor man må sige nej til gaver, da nogle kommuner simpelt hen ikke har råd til vedligeholdelse af gaven eller til driften.

Vi mener endvidere, at man bør udvise en taknemlighed for, at der er fonde, der gør det muligt at kunne give midler, således at bygninger kan fredes og museer eksempelvis kan lave særudstillinger. Eller sagt på en anden måde, at de er med til at sætte endnu mere kolorit på det danske kulturliv.

Jeg skal også i den forbindelse nævne, at forskningen jo har stor glæde af, at der har været donationer til denne.

Jeg vil endnu en gang pointere, at Dansk Folkeparti er taknemlig på skatteydernes vegne for, at der er fonde og erhvervsvirksomheder, der finder det givtigt at støtte kunsten og kulturen i Danmark.

Desuden mener jeg, at det er vigtigt at fastslå, at de penge, der tilflyder området – det være sig både bygnings- og driftsmæssigt, og som almindelige tilskudspenge, der er med til at etablere ekstra særudstillinger m.v. – ikke er midler, der på nogen måde skal træde i stedet for de midler, som bruges fra statens side. Tværtimod har der igennem flere århundreder altid eksisteret glade givere, og firmaer og fonde må siges at være trådt i stedet for tidligere tiders glade givere til glæde og gavn for kunstnere og, som tidligere nævnt, også med hensyn til bygningsværker og driftsmidler.

Vi anser det for særdeles positivt, at der er ekstra berigende vitamintilskud til dette område, og vi ved jo også, at hvis der ikke havde været disse mennesker, der havde haft visioner og set en mission i at donere til det kunstneriske område, havde der ganske simpelt hen ikke fra statsligt hold været midler til at iværksætte mange af de tiltag, som er blevet iværksat igennem årene.

Kl. 11.05

Afslutningsvis er det jo ganske aktuelt at nævne, at Den Gamle By i Århus netop har modtaget et større sponsorat af Nykredit, og jeg

synes, at det er særdeles glædeligt, at et sådant sponsorat kan være til gavn og støtte for en af vores største kulturudstillinger i landet.

(Kort bemærkning):

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan forstå på fru Louise Frevert, at det sådan set fungerer meget godt med de der private fonde i dag. Og det er interessant, for deraf må man jo næsten kunne konkludere, at Dansk Folkeparti ikke er enig med eksempelvis Socialdemokratiet i, at det kunne være fint med en undersøgelse af fondenes betydning og konsekvenserne heraf.

Det er interessant, at Dansk Folkeparti har det synspunkt, at når det gælder de private fonde og virksomheder, skal området sådan set bare have lov til at leve sit eget liv, men når det gælder, hvad politikere må, så er det efter Dansk Folkepartis synspunkt o.k. at foreslå censur i forhold til dansk film. Det gør fru Louise Frevert selv i diskussionen omkring Lars von Trier og »Dogville«. Der har været andre røster fra Dansk Folkeparti; der har været foreslået censur af »Krøniken«, som er en meget populær dramaserie på Danmarks Radio.

Skal jeg forstå fru Louise Frevert således, at politikerne skal blande sig mere i de politiske beslutninger, og at virksomhederne skal have lov til at leve deres eget liv i forhold til den resterende del af de kulturpolitiske prioriteringer?

(Kort bemærkning):

Louise Frevert (DF):

Jeg synes ærlig talt, at fru Mette Frederiksen blander tingene fuldstændig sammen. De kommentarer, der kommer her, er jo fuldstændig uden beæggrund, så skal vi ikke lige skille tingene ad! Jeg tror altså, at det, der er problemet for fru Mette Frederiksen, er, at fru Mette Frederiksen ikke skiller tingene ad.

Det, vi taler om her, er fonde og donationer fra private firmaer. Det andet er noget med dansk film, og det har noget med statsstøttemidler at gøre. Her taler vi ganske enkelt om private, der giver penge væk, og det mener jeg simpelt hen ikke at man skal blande sig i og begynde at politisere over. Det er en af beæggrundene til, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke bryder sig om at blande sig i de her ting.

For øvrigt, efter at have lyttet til denne her diskussion, som er en ævlen og bævlen over noget, som man i virkeligheden ikke efter min bedste overbevisning skulle blande sig i, så kunne